

MUNDIAL HANDBOL FEMENÍ 1-19 DESEMBRE

Kaba Gassama Cissokho

Jugadora de la selecció espanyola d'handbol i del Fleury Loiret

Kaba Gassama (Granollers, 1997) viu un moment molt dolç. Li acaben de confirmar que serà una de les jugadores que disputaran el Mundial d'Handbol Femení amb la selecció espanyola. Si les previsions es compleixen jugarà a Granollers, al seu Palau d'Esports. L'escenari que l'ha vist créixer com a persona i com a jugadora durant 12 anys amb el Balonmano Granollers, on va arribar a Divisió d'Honor i a ser la capitana de l'equip. Ha fet el salt a la potent lliga francesa i, ahora, està decidida a estudiar integració social per poder ajudar els immigrants.

T'esperaves estar seleccionada per jugar el Mundial d'Handbol Femení?

No m'ho esperava perquè la veritat és que en la meua posició hi ha molt bons pivots. Sabia que l'elecció era entre quatre jugadores: l'Eli Cesáreo, l'Ainhoa Hernández, la Lysa Tchaptchet, que era jugadora de l'Elx i se'n va anar al Viper, i jo mateixa. Tampoc sabia si el seleccionador s'emportaria tres pivots o només dos perquè en l'anterior concentració només n'hi van anar dos.

Què significa per a tu jugar el Mundial a casa teva?

Per a mi és un somni. Des que va sortir que el Mundial es faria a Granollers el 2017, sabia que tenia possibilitats, perquè portava uns quants anys jugant a Divisió d'Honor i ho estava fent bé. I després va ser debutar amb Las Guerreras i un cop allà, seguir treballant per poder ser al Mundial.

Tindràs pressió afegida per jugar a casa?

Jo crec que al contrari, perquè és casa meua. Bé, si arribem a Granollers, que aquest és el primer objectiu. I un cop a Granollers el Palau és un escenari que imposa moltíssim i jo des dels 12 anys he estat jugant al Palau.

Vas debutar a la selecció espanyola amb 19 anys. Com ho recordes?

La Kaba contemplant la fotografia que decora l'Oficina del Mundial de la plaça Porxada. La seva imatge forma part de la campanya de promoció del Campionat del Món que viurà Granollers del 2 al 19 de desembre

Ho recordo amb molts nervis. Em van dir si podia anar al Palau abans de l'entrenament, perquè el Carlos Viver (qui era el seleccionador) entrenava aleshores els nois, al Fraikin. Vaig començar a parlar amb ell i jo pensant per a mi: "potser m'ho vol dir però soc molt jove, tinc 19 anys". I quan m'ho va dir el vaig abraçar, no m'ho creia. Allà hi eren tots els nois, també el meu germà. I quan vaig acabar de parlar amb el Carlos li vaig dir: "Mamadou, que m'han seleccionat!".

Com veus les possibilitats de la selecció espanyola en aquest campionat?

A priori diuen que els mundials són més fàcils que els europeus, perquè en els campionats del món hi ha seleccions que no tenen un nivell tan alt. Però és complicat perquè un cop acabes la fase de grups, en la fase següent et pot tocar un rival molt fort i si perds, marxar cap a casa. També la gent es pensa que aconseguirem el mateix que al Mundial del Japó (on Espanya va quedar sotscampiona després de perdre per un sol gol contra els Països Baixos). Però el seleccionador és nou, l'equip és molt més jove i hi ha jugadores com jo que tenim poques internacionalitats.

Quines són les rivals a batre?

Noruega sempre hi és, França, la campiona olímpica, Rússia, també. La veritat és que bastants equips europeus. I sí que és cert que equips com Argentina, que el tenim al nostre grup, o com Angola, que són

"Per a mi jugar el Mundial a Granollers és un somni"